

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 116- Forslag til Lov om ændring af forskellige skattelove (Modernisering af skatteadministrationen)
Af Skatteminister Kristian Jensen.

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 2-6 af 17. april 2008.

Kristian Jensen

/ Henrik Ludolph

Spørgsmål 2: Hvad er ministerens holdning til at stille ændringsforslag, der sikrer, at SKAT skal besvare henvendelser fra borgerne inden for nærmere fastsatte frister i lighed med, at der gælder frister for borgernes besvarelser af henvendelser fra SKAT?

Svar på spørgsmål 2: Det følger af god forvaltningsskik, at myndighederne skal besvare henvendelser fra borgere så hurtigt, som dette er muligt.

Jeg vil gerne citere fra pjecen ”Samarbejdserklæring til borgerne – Det vil vi gerne...” (fremgår af SAU alm. del – Bilag 118, 2006-07):

”Vi svarer dig og afgør sagen hurtigt

Du får naturligvis svar, og vi bestræber os på at afgøre sagen så hurtigt som muligt.

Hvis vi har brug for flere oplysninger for at kunne svare ordentligt, beder vi om dem. Du får mindst 14 dage til at give os oplysningerne. Vi giver dig gerne en længere frist, hvis du har brug for det. For eksempel hvis der er tale om en kompliceret sag, eller hvis det er midt i en ferietid.

Vi tager naturligvis også hensyn til, hvornår vi har mulighed for at arbejde videre med dine oplysninger, når vi sætter fristen.

Når vi har alle de oplysninger, vi skal bruge, afgør vi sagen så hurtigt som muligt. Vi vil sikre, at du får at vide, hvor lang tid det tager, hvis vi ikke kan svare med det samme.” (”Samarbejdserklæring til borgerne – Det vil vi gerne...” er endvidere vedlagt besvarelsen).

SKAT har generelt som mål at nedbringe sagsbehandlingstiden for besvarelse af henvendelser fra borgerne. Jeg kan i den forbindelse henvise til de kvartalsrapporter, som sendes til Folketingets Skatteudvalg om den aktuelle situation i SKAT, jf. således pkt. 3 i den senest rapport vedrørende 4. kvartal 2007, som jeg oversendte til udvalget den 21. februar d.å.

Fulgte man tanken om et ændringsforslag, hvad skulle den retlige konsekvens så være, hvis SKAT ikke overholder en sådan frist? At SKAT får pligt til at lægge borgerens opfattelse af et måske ganske kompliceret og tidskrævende skattemæssigt spørgsmål til grund for ansættelsens af borgerens skat?

Det mener jeg vil give helt uantagelig resultater.

Jeg ønsker derfor ikke at stille et sådant ændringsforslag.

Spørgsmål 3:

Vil ministeren redegøre for, på hvilken måde, og i hvilket omfang det vil indebære en lettelse af virksomhedernes administrative byrder, at en arbejdsgiver ikke længere skal underrette sine ansatte om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag, når arbejdsgiveren fortsat skal lave beregninger i forhold til lønnen med henblik på korrekt afregning af A-skat m.v. til staten? Har regeringen intentioner om, at arbejdsgivere i fremtiden ikke længere skal udlevere lønsedler til de ansatte?

Svar på spørgsmål 3:

Forslaget om at ophæve kravet om, at en arbejdsgiver skal underrette den ansatte om hvad der er indeholdt i A-skat etc. i forbindelse med en lønudbetaling, er et led i regeringens forenklingssarbejde med at rydde op i lovgivningen og fjerne unødvendige underretningsspligter.

Med indførelsen af lov om et indkomstregister er det blevet muligt på månedsbasis løbende i indkomståret at vise, hvad en arbejdsgiver har indeholdt i A-skat etc. for hver enkelt løn-

modtager. Indkomstregisteret danner baggrund for at oplysningerne fra indberetningerne fra blandt andet arbejdsgiverne kan vises i den enkelte skatteydners skattemappe. Med skattemappen er der skabt mulighed for at ophæve pligten til at underrette indkomstmottagere om, hvad der er indeholdt af A-skat etc. i forbindelse med en udbetaling af A-indkomst.

Det er et vigtigt princip i regeringens forenklingsarbejde, at unødvendige byrder fjernes fra lovgivningen. Med muligheden for at vise oplysningerne om indeholdelser i forbindelse med udbetaling af løn m.v. er der skabt mulighed for at fjerne arbejdsgiveres pligt til at underrette deres ansatte om de samme oplysninger, som arbejdsgiveren allerede har sendt til SKAT. Hermed kan de arbejdsgiver, som ønsker det, korte ned i mængden af oplysninger, som skal gives til de ansatte.

Som det det er anført i lovforslagets bemærkninger om konsekvenser for erhvervslivet, er det usikkert, om forslaget i praksis vil få administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det skyldes, at arbejdsgiverne på andet grundlag kan være forpligtet til at oplyse sine ansatte om størrelsen og sammensætningen af bruttolønnen, så der fortsat skal laves lønsedler.

Med nærværende forslag får arbejdsgiverne mulighed for at udelade skatteoplysningerne på lønsedlen. Om denne mulighed i praksis vil få betydning for arbejdsgiverne vides ikke. Hvis en given lønseddel i dag er på flere sider og udeladelsen af skatteoplysningerne kan korte lønsedlen ned med en side, kan arbejdsgiveren eventuelt spare noget ved at udelade skatteoplysningerne. Hvorvidt arbejdsgiverne vil benytte sig af muligheden for at korte ned i antallet af oplysninger på lønsedlen er svært at sige.

Regeringen har ingen intentioner om, at arbejdsgivere i fremtiden ikke længere skal udlevere lønsedler til de ansatte.

Spørgsmål 4:

Vil ministeren redegøre nærmere for, hvori den administrative lettelse for virksomhederne består i forhold til forslaget om, at selskabsretlige dokumenter fremover kun skal fremsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ikke tillige til SKAT?

Svar på spørgsmål 4:

En vigtig vision inden for forenklingsarbejdet er visionen om én indberetning, én gang, ét sted. Visionen udtrykker princippet om datagenbrug. Er en oplysning én gang indberettet til en myndighed, så bør en anden myndighed ikke bede om den samme oplysning igen. Med en fuld implementering af princippet om datagenbrug undgås dobbeltindberetninger og unødvendigt besvær for skatteyderne. Jeg er derfor særlig glad for at kunne fremsætte et lovforslag, som for så vidt angår de selskabsretlige dokumenter i forbindelse med skattefri omstrukturering, udmønter princippet om datagenbrug.

Resultatet af regeringens forenklingsarbejde opgøres efter den såkaldte amvabmetode. Amvab står for Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Admministrative Byrder. Systemet måler tid og udgifter i forbindelse med at overholde de administrative byrder ved lovgivningen. Skal en virksomhed indsende nogle dokumenter til SKAT er de aktiviteter, som virksomheden skal udføre eksempelvis print eller kopiering, kuvertering, forsendelse. Der til kommer udgift til porto. Aktiviteterne omregnes til kroner ved at opgøre tidsforbruget og gange det med timelønnen for den type medarbejder, som typisk udføre opgaven.

Med forslaget, om at virksomhederne ikke længere skal indsende de selskabsretlige dokumenter til SKAT, men kan nøjes med at indsende dem til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, fjernes en dobbeltindberetning. I dag skal virksomheden sende oplysningerne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med registreringen af omstruktureringen. Derudover

skal de samme oplysninger sendes til SKAT, hvis omstruktureringen ønskes gennemført som en skattefri omstrukturering.

Det virksomhederne konkret sparer ved nærværende forslag er print eller kopiering af de oplysninger, som allerede er indsendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, samt kuvertering, forsendelse og porto. Disse aktiviteter er i databasen over administrative byrder opført som indberetning af selskabsdokumenter i forbindelse med skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver. Byrden er i databasen opmålt til 646.088 kr.

Spørgsmål 5:

Finder ministeren ikke, at forslaget om, at arbejdsgivere ikke længere skal underrette sine ansatte om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag vil indebære en forringelse for borgerne og navnlig for de, der ikke er stærke it-brugere og ikke kan anvende SKAT's tast selv-muligheder?

Svar på spørgsmål 5:

Nej, jeg mener ikke at forslaget er en forringelse for borgerne.

Jeg har på det seneste gennemført forslag, der betyder en digitalisering af kontakten mellem skatteyderne og SKAT. Sådanne forslag betyder omstilling for skatteyderne, når de skal tage de nye digitale kommunikationskanaler til sig. For nogle skatteydere er sådanne tiltag velkomne. De kan glæde sig over at slippe for besværet med at opbevare skatteoplysningerne på papir. For andre er omstillingen ikke let. De kan have et ønske om fortsat at modtage og afgive oplysninger på papir.

Jeg har stor forståelse for at nogle skatteydere ikke føler sig trygge ved it og fortsat ønsker at modtage deres skatteoplysninger på papir. Det har derfor været vigtigt for mig i forbindelse med nærværende lovforslag at sikre disse skatteydere en adgang til at få oplysningerne om indeholdt A-skat etc. på papir. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger kan skatteydere, som ønsker at få oplysningen om indeholdt A-skat etc. på papir, henvende sig til SKAT eller et af de kommunale borgerservicecentre og der få oplysningerne om, hvad der er indeholdt i A-skat etc. på papir.

Spørgsmål 6:

Hvordan harmonerer forslaget om, at arbejdsgivere ikke længere skal underrette sine ansatte om indeholdt A-skat m.v. med reglen i kildeskattelovens § 68, hvorefter modtageren af A-indkomst hæfter umiddelbart over for det offentlige for ikke indeholdt A-skat eller for lidt indeholdt A-skat? Er lønsedlens oplysninger om indeholdt A-skat m.v. ikke en forudsætning for, at lønmodtageren på enkel vis kan se, om arbejdsgiveren har indeholdt A-skat og med det rigtige beløb og dermed for, om det umiddelbart hæftelsesansvar overfor lønmodtageren er rimeligt at opretholde?

Svar på spørgsmål 6:

Efter kildeskatteloven skal skatten betales i løbet af indkomståret i stedet for efter indkomstårets udløb. Denne bestemmelse er fulgt op af en regel i kildeskattelovens § 68 om, at modtageren af A-indkomst hæfter for A-skatten, hvor denne ikke er indeholdt eller er indeholdt med for lavt beløb.

De beløb, som for en lønmodtager er indeholdt i løbet af indkomståret godskrives lønmodtageren ved beregningen af sluskskatten efter udløbet af indkomståret. Tilsvarende frigøres lønmodtageren for hæftelser i forhold til indbetalingen af kildeskatten i løbet af året. Om arbejdsgiveren rent faktisk indbetaler beløbet til SKAT er uden betydning for lønmodtagerens hæftelse.

Hvor arbejdsgiveren har indeholdt A-skat, men ikke har indbetalt beløbet til SKAT, har lønmodtageren krav på at blive godskrevet det indeholdte beløb ved sin endelige skatteberegning, hvis lønmodtageren kan bevise, at arbejdsgiveren har indeholdt i forhold til ham. Denne bevisførelse bliver i praksis ofte ført ved, at lønmodtageren fremviser sin lønseddel.

Hvor arbejdsgiveren ikke indberetter til SKAT vil oplysningerne om indeholdt A-skat, ikke kunne vises i skattemappen. Denne situation er strafbelagt for arbejdsgiveren efter reglerne i lov om et indkomstregister. I denne situation må beviset fremover føres på anden måde. Det kan eksempelvis ganske enkelt ske ved, at lønmodtageren giver oplysning om den aftalte aflønning og fremviser bankudskrift eller anden kvittering for, hvad der er udbetalt. Herved kan det dokumenteres, at arbejdsgiveren har indeholdt A-skat etc. i forhold til lønmodtageren. Hermed kan lønmodtageren også uden lønseddel blive frigjort for sin hæftelse for A-skatten.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget om ophævelsen af underretningspligten er hæftelsesreglerne også gennemgået. Gennemgangen er resulteret i, at der ikke er foreslået ændringer i hæftelsesreglerne som følge af nærværende lovforslag. Det skyldes, at ophævelsen af kildeskattelovens § 84 ikke ændrer på det grundlæggende system i kildeskatteloven om indeholdelse, og der er derfor heller ikke grund til at ændre hæftelsesreglerne.